

rette ogsaa vore indenlandske Laan saaledes, at Statsgælden som Helhed ikke blev forøget, men tværtimod — om end i Begyndelsen kun med smaa Skridt — saa meget som muligt formindsket. Og se vi blot paa Statsgælden til Udlandet, er det ganske klart, at den, naar vi, som vi nu maa og skal, undlader at søge nye Statslaan hos Udlandet i den Fremtid, vi kan overskue, og ved de stipulerede Afdrag afbetaler ca. 3 Millioner aarlig paa vor udenlandske Statsgæld, vil blive bragt antageligt ned, og derved vil ogsaa vor Rentebyrde til Udlandet formindskes med ganske anseelige Beløb Aar for Aar. For det private Erhvervsliv gælder det om, at man ligesom i det sidste Par Aar ikke forøger Gælden, og efter min Mening gælder det ogsaa i meget høj Grad om, at denne søges reduceret. Det kan ikke nytte at nægte, at der fremkommer et overordentligt Usikkerhedsmoment i Tider, hvor Jordbunden er saa vulkansk som nu til Dags, hvor Finansoperationer og Storpolitik gaar i den Grad Haand i Haand, som Tilfældet er, hvor der er noget, som hedder finansielt Krigsberedskab i enhver af de store Stater, og hvor man, saa snart Krigen kommer, bliver nødt til med alle de Midler, den økonomisk stærke Stat raader over, at rykke sine Tilgodehavender fra Udlandet til sig for at kunne have nok til at tilfredsstille ens eget Lands Behov. Vi saa en saadan Forberedelse til finansiell Mobilisering i Fjor Efteraar ved Marokkokrisen i de franske Pengeinstitutters begyndende Inddragning af deres Tilgodehavender i Tyskland, og vi vil muligvis faa lignende Fænomener at se nu. Det er da sundest for det lille Land, at navnlig den løse Gæld til Udlandet — den faste Gæld kan der jo ikke paa den Maade røres ved — bliver saa stærkt formindsket som muligt, for at man kan staa saa meget sikrere og tryggere under alle mulige Eventualiteter. Men dette, at vi undgaar at forøge vor offentlige Gæld, ja, endogsaa formindsker den og formindsker vort private Skyldforhold til Udlandet saa meget som muligt, kan selvfølgelig kun naas paa en eneste Maade, nemlig ved Sparsommelighed: Sparsommelighed i det offentlige Liv og Sparsommelighed i Forretningslivet og det private Liv; kun paa den Maade kan vi bringe vor Gæld nedad, og kun paa den Maade kan vi tilvejebringe en Kapitalopsamling i Indlandet, som sætter os i Stand til at fortsætte vor Udvikling uden at behøve i det Omfang som hidtil at gaa til Udlandet med Krav paa ny Gældsstiftelse.

### Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*):

Der er fremsat adskillige Bemærkninger i Tilknøytning til mit Budget, og hvad Statsskovbruget angaar, har det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) taget til Orde for en Forbedring af Forstassistenternes Lønningsforhold. Jeg tager disse Udtalelser som Udtryk for Tilslutning til det Forslag, som allerede findes paa Forslaget til Finanslov for det kommende Aar, og jeg henviser til Motivering, som findes i Anmærkningerne Pag. 458. Forslaget gaar ud paa, at Forstassistenterne skal have et personligt Lønningstillæg efter 8 Aars Tjeneste. Som det ærede Medlem udtalte, er denne Klasse Tjenestemænd meget langt fra vellønnet, og skulde Finansudvalget ønske at gaa noget videre, end jeg her har foreslaaet, skal jeg være rede til at forhandle med det ærede Finansudvalg derom, men som sagt, jeg opfatter det ærede Medlems Udtalelser som en Tilslutning til Forslaget, skønt han ikke udtrykkelig nævnede, at et saadant Forslag fandtes paa Finanslovsforslaget.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) talte med megen Sagskundskab og Kraft om Dyrehavsbakken, og hvad der gaar for sig, og han sluttede sine Udtalelser i saa Henseende med noget, som lignede en Trusel, idet han sagde, at hvis Forholdet ikke der blev ændret og forbedret, maatte man nok derud og lave Fest i Landskabet — som om der ikke var Fest nok i Forvejen efter det ærede Medlems Mening. Naar jeg skulde have ventet, hvad jeg ikke har, en Kritik af Forholdene paa Dyrehavsbakken, vilde jeg i alt Fald ikke have ventet den fra det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe). Jeg synes, at Dyrehavsbakken ligger lidt langt fra det ærede Medlems Valgkreds. Det laa nærmere at vente denne Kritik fra de, om jeg saa maa sige, mere lokale Rigsdagsmænd. Man hører stadigvæk københavnske Rigsdagsmænd staa op og sukke over, at de ikke har noget lokalt at beskæftige sig med, at der ikke er lokale Opgaver for Rigsdagsmændene for København og Omegn. I Førgaars, da det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) tog til Orde og udtalte sin Glæde over, at nu havde han dog fundet et lokalt Emne, og da han senere hen averterede, at han vilde tale om det københavnske Forlystelseliv, tænkte jeg: nu faar vi et Bidrag fra en mere lokal kendt Mand end det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds, men det ærede Medlem talte ikke om Dyrehavsbakken. Jeg har derefter saa smaat